



ODLUKA i NALAZI

Datum usvajanja: 08. jun 2011.

Slučaj br. 2010-07

Blerim Rudi

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, zasjedanjem dana 08. juna 2011. god. sa sledećim prisutnim članovima:

g-din Antonio BALSAMO, predsedavajući
g-đa Magda MIERZEWSKA, član
g-đa Anna BEDNAREK, član

uz asistenciju
g-dina John J. RYAN, viši pravni službenik
g-đe Leena LEIKAS, pravni službenik
g-đe Stephanie SELG, pravni službenik

uzevši u obzir gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkim postupkom Saveta 2008/124/CFSP od 04. februara 2008. god., Koncept Odgovornosti eulex-a od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravila Procedura Komisije od 09. juna 2010. god.,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

PROCEDURE

1. Žalba je registrovana 08. septembra 2010. god. Zatražene su naknadne informacije od podnosioca žalbe 02. novembra 2010. god. Naknadne informacije su primljene 04. novembra 2010. god.
2. Dana 07. decembra 2010. god. Komisija je odlučila da pošalje obaveštenje Šefu misije Eulex-a na Kosovu o žalbi, i tim putem ga pozove da pošalje pismena zapažanja povodom žalbe. Takođe je bilo odlučeno da se ispitaju osnovanosti žalbe u isto vreme kao i

prihvatljivost (Pravilo 30. paragraf 1. i 2. iz pravila procedura Komisije, u daljem tekstu čitaj PP).

3. Zapažanja ŠM-a su primljena 20. januara 2011. god. nakon čega su prevedena i poslata podnosiocu žalbe za njegova naknadna zapažanja.
4. Dana 10. februara 2011. god. podnosilac žalbe je poslao svoja naknadna zapažanja, koja su poslata šefu misije radi informisanja. ŠM je hteo da podnese neka od naknadnih pojašnjenja na njegova ranija zapažanja. Što je i urađeno 29. aprila 2011. Podnosiocu žalbe su takođe prosleđena ta zapažanja.
5. 06. maja 2011. god. je podnosilac žalbe ipak podneo pismo nadovezujući se na svoja ranija zapažanja povodom pitanja.

ČINJENICE

I. OKOLNOSTI SLUČAJA

Istorijat

6. *Centar za finansijske informacije (CFI)* je osnovan shodno UNMIK uredbi 2004/02 (vidi dole relevantan primenljiv zakon). To je jedan nezavistan entitet odgovoran za prikupljanje i analizu podataka i informacija za zaštitu od pranja novca i sličnih prekršaja i od finansiranja terorističkih aktivnosti. U Decembru 2008. CFI je predat EULEX-u. Od tada CFI formira deo izvršnog odeljenja policijske komponente EULEX-a. U Junu 2010. otpočet je proces da se prebace izvršne funkcije centra za finansijske informacije sa EULEX-a na kosovske institucije.
7. CFI čuva bazu podataka svih INT-a (čitaj: Izveštaji o novčanim transakcijama) i ISA-a (čitaj: Izveštaji o sumnjivim aktivnostima) i sve podatke i informacije prikupljene tokom sprovođenja analiza takvih izveštaja. Pored toga CFI distribuira informativne podatke i informacije, vezane za pitanja koja su pod njihovom nadležnošću, agencijama koje se bave primenom zakona na Kosovu (npr. Policija, poreska uprava, carina, CBK), međunarodnim organima i entitetima na Kosovu (EULEX, KFOR, IJPC, itd.) i drugim JFI u inostranstvu.
8. *Disciplinska Komisija CFI-a* je osnovana shodno administrativnom uputstvu 2003/2 koje sprovodi UNMIK uredba 2001/36. Pod administrativnim uputstvom 2003/02 koje sprovodi uredbu br. 2001/36, odluka disciplinske komisije može biti podneta žalba kod internog Odbora za žalbe. Međutim, izgleda da takav odbor nikada nije bio osnovan unutar CFI-a.
9. *Nezavisni nadzorni odbor (NNO)* je osnovan u Septembru 2004. pod UNMIK uredbom br. 2001/36 (vidi dole relevantan primenljivi zakon). To je kvazi-sudski organ zadužen za saslušanje i rešavanje žalbi od

strane državnih službenika za zapošljavanje, otpuštanje i prakse zapošljavanja u državnoj službi.

Zaposlenje i raspodela dužnosti

10. Podnosilac žalbe je odabran za zamenika direktora centra za finansijske informacije na dan 01. septembar 2008. god. preko otvorene konkurentne procedure. On je na toj poziciji radio od 01. septembra 2008. do 28. januara 2010. god., kada je njegov ugovor prekinut (vidi paragraf 22. dole).
11. Prema rečima podnosioca žalbe, njegove dužnosti i odgovornosti su dodeljene dveju drugih osoba koji su pre svega bile zaposlene kao analitičari informacija. Oni su u januaru 2009 imenovali zamenike direktora za analize i saglasnost sa CFI.

Prekid ugovora o zaposlenju

12. Prema dokumentima podnetim od strane podnosioca žalbe, on je dao intervju i izjave najmanje dvojici novinara, koji su nakon toga objavili u *Koha Ditore*-novinama 5. aprila 2009.god., 30. aprila 2009. god., 29. oktobra 2009. god., 15. decembra 2009. god., 16. decembra 2009. god. i 18. decembra 2009. god.. Poslednji intervju je bio vezan za disciplinski postupak otpočet protiv podnosioca žalbe (vidi paragraf 15. dole).
13. Usmenim putem je na nepoznat datum podnosilac žalbe obavešten od strane svog pretpostavljenog, direktora CFI-a, da je njegovo obraćanje novinarima kršenje njegovih dužnosti i njegov šef je tvrdio da je on greškom otkrio poverljive informacije.
14. Dana 25. septembra i 04. decembra 2009. god., je podnosilac žalbe obavestio, putem elektronske pošte, Šefa Izvršne Policijske Komponente EULEX-a, nadzornika Direktora CFI-a, radnika EULEX-a, o poteškoćama sa kojima se suočio u upravi CFI-a i pritisku koji je izvršen nad njim od strane direktora CFI-a. Nije dobio odgovor.
15. Dana 07. decembra 2009. god., direktor CFI-a je pokrenuo disciplinski postupak protiv podnosioca žalbe. Podnosilac žalbe je bio o tome obavešten pismenim putem. U isto vreme podnosilac žalbe je bio ukratko obavešten o navodnom nedoličnom ponašanju i bio je pozvan na saslušanje koje je bilo zakazano za 14. decembar 2009. god. On je bio pozvan da podnese bilo koje dokumentovane dokaze pet (5) dana pre saslušanja.
16. Dana 09. decembra 2009. god., svi dokumenti na kojima je podnosilac žalbe radio su odneti iz njegove kancelarije.
17. Dana 14. decembra 2009. god., održano je saslušanje u disciplinskom postupku. Podnosilac žalbe tvrdi da je bio informisan o saslušanju četiri (4) dana pre a ne pet (5) kako je propisno, ili kao što se zahteva

UNMIK administrativnim uputstvom za kosovsku civilnu službu. Disciplinska komisija se sastojala od pet članova, i međunarodnih i lokalnih članova. Podnosilac žalbe se odazvao na saslušanje ali je odbio da prisustvuje istom pošto se nije složio sa procedurama i sastavom disciplinske komisije.

18. Istog dana on je pismenim putem obavešten da je na plaćenju suspenziji sve dok konačna odluka ne bude doneta povodom njegovog slučaja.
19. Dana 17. decembra 2009. god., podnosilac žalbe je obavešten da je zbog poslednjih događaja, zakazano novo saslušanje povodom njegovog slučaja i da će blagovremeno biti obavešten zvanično o vremenu i mestu.
20. Dana 12. januara 2010. god., podnosilac žalbe je obavešten o daljim navodnim kršenjima njegovih obaveza za koje je u međuvremenu bio zadužen, kao i o vremenu i mestu drugog saslušanja.
21. Drugo po redu disciplinsko saslušanje je održano 20. januara 2010. god.. Istog dana je podnosilac žalbe poslao molbu predsedavajućem disciplinske komisije i direktoru CFI-a. On je ponavio svoje ranije žalbe vezano za činjenicu da je direktor CFI-a a ne kadrovski upravnik otpočeo postupak. Takođe je on tvrdio da nije sprovedena nikakva istraga od strane kadrovskog upravnika, kao što se zahteva u odeljku 31.2 administrativnog uputstva br. 2003/2, pre održavanja saslušanja disciplinske komisije. Pored toga, on je tvrdio da sastav komisije krši odeljak 32.1 pomenutog uputstva.
22. Dana 27. januara 2010. god., disciplinska komisija CFI-a je donela svoju odluku zaključujući da se ugovor o zaposlenju podnosioca žalbe prekida od 28. januara 2010. god. zbog višestrukih prekršaja pravilnika ponašanja za civilne službenike. Podnosiocu žalbe je rečeno da je vremenski rok za podnošenje žalbe protiv odluke NNO-a 30 dana.
23. Dana 19. februara 2010. god., podnosilac žalbe je uložio žalbu kod NNO-a. Dana 27. aprila 2010. god., NNO je vratio slučaj odboru za žalbe unutar CFI-a, kao prvostepenom organu za podnošenje žalbi prema zakonu. Žalba je trebala da se procesuiraj najkasnije za trideset (30) dana. Tada nije postojao takav Odbor za žalbe unutar CFI-a. U svojoj odluci od 27. aprila 2010. NNO je naložio CFI-u da ukloni taj nedostatak.
24. Pošto se ništa nije desilo u pogledu na pregled slučaja unutar CFI-a, 03. juna 2010. god. podnosilac žalbe je podneo zahtev za pregled odluke donete 27. januara 2010. god. kod NNO-a.
25. U svojoj odluci od 10. avgusta 2010. god. NNO je poništio prekid ugovora o zaposlenju podnosioca žalbe, naložio je da podnosilac žalbe bude vraćen na svojoj prethodnoj poziciji u roku od 15 dana od

dana kada se CFI-u bude uručila odluka. Naredio je CFI-u da retroaktivno isplati plate koje duguje od raskida ugovora podnosioca žalbe od 28. februara 2010. god. pa sve dok se ne vrati na posao. Pored toga, NNO je zatražio da bude obavješten o povratku na posao i rekao da ukoliko se ne ponašaju u skladu sa odlukom ishod će biti takav da će se stvar izneti u Skupštinu Kosova i kod Premijera Kosova.

26. CFI-u je poslata odluka 12. avgusta 2010. god. Navodno je pravni službenik odbio da primi istu dok je direktor bio na odmoru. Konačno je odluka uručena direktoru 16. avgusta 2010. god. Nakon toga, podnosiocu žalbe nije bio dozvoljen pristup na radnom mestu u roku od 15-dana vremenskog roka navedenog u odluci.
27. 30. avgusta 2010. god., podnosiocu žalbe je odbijen pristup na njegovo radno mesto od strane direktora CFI-a po navodnim instrukcijama pravnog savetnika EULEX-a. Njemu nije dozvoljeno da otpočne svoje dužnosti od tada.

Krivični postupak

28. Dana 17. decembra 2009. god., EULEX – Jedinica za istrage organizovanog kriminala je iznela kod organa iz tužilaštva razumne sumnje protiv podnosioca žalbe. U njega se sumnjalo da je počinio kriminalni prekršaj neovlašćenog otkrivanja informacija, uvrede i klevete, kako je navedeno u članovima 169, stav 1, 187 i 188 Odredbenog krivičnog zakona Kosova.
29. Dana 29. juna 2010. god., Opštinski javni tužilac u Prištini je odlučio da ne nastavi sa krivičnim postupkom protiv podnosioca žalbe a vezano za neovlašćeno otkrivanje informacija pošto nema dokaza koji podržavaju tvrdnju da su postupci na koje se sumnja doveli do krivičnog prekršaja. Tužilac je posavetovao tužioca da ukoliko želi, privatno nastavi tužbu protiv podnosioca žalbe za uvrede i klevete.

Pregled konačne administrativne odluke od strane opštinskog suda

30. Iako je odluka da se podnosilac žalbe vrati na posao, doneta 10. avgusta 2010. god. od strane NNO-a, konačna administrativna odluka, još uvek je predmet sudskih pregleda u skladu sa zakonom.
31. CFI je podneo zahtev opštinskom sudu u Prištini da proglasi ništavnom odluku koja datira od 10. avgusta 2010. god. od strane NNO-a i da sprovede na silu odluku CFI-a, koja je doneta 27. januara 2010. god., da se prekine ugovor o zaposlenju podnosioca žalbe.
32. Postupci su na čekanju.

II. RELEVANTAN PRIMENLJIV ZAKON

Udruženi postupak

33. Članovi 2. i 3. Saveta udruženog postupka 2008/124/CFSP od 04. februara 2008. god. Misije vladavine prava Evropske Unije na Kosovu, EULEX KOSOVO (u tekstu: Udruženi postupak), za njihove relevantne delove, glasi kao što sledi:

Član 2. Izjava misije

EULEX na KOSOVU će pomoći kosovskim institucijama, pravosudnim organima i agencijama koje se bave primenom zakona u njihovom napretku ka održivosti i odgovornosti i ka daljem razvoju i jačanju nezavisnog multi-etničkog pravosudnog sistema i multi-etničke policijske i carinske službe, osigurajući da ove institucije budu oslobođene od političkog mešanja i da se rukovode međunarodno priznatim standardima i evropskom najboljom praksom.

EULEX na KOSOVU, u punoj saradnji sa Programom za Asistenciju Evropske Komisije, će ispuniti svoj mandat preko nadgledanja, podučavanja i savetovanja (MMA), dok će zadržati određene izvršne nadležnosti.

Član 3. Zadaci

Kako bi ispunili Izjavu Misije predstavljenu u članu 2., EULEX na KOSOVU će:

(a) nadgledati, podučavati i savetovati kompetentne kosovske institucije u svim oblastima vezanim za širu vladavinu prava (uključujući i carinsku službu), dok će zadržati određene izvršne nadležnosti;

(b) obezbediti održavanje i promociju vladavine prava, javnog reda i bezbednosti, uključujući, po potrebi, u konsultaciji sa relevantnim međunarodnim civilnim organima na Kosovu, kroz preusmeravanje ili poništavanje operativnih odluka od strane nadležnih kosovskih vlasti;

...

(d) obezbediti da se slučajevi ratnih zločina, terorizma, organizovanog kriminala, korupcije, međuetničkih zločina, finansijsko / privrednog kriminala i druga ozbiljna krivična dela pravilno istraže, da budu krivično gonjeni, presuđeni i stavljeni na snagu, u skladu sa važećim zakonom, uključujući, po potrebi, od strane međunarodnih istražitelja, tužilaca i sudija zajedno sa kosovskim istražiteljima, tužiocima i sudijama ili samostalno, kao i mere, uključujući, prema potrebi, stvaranje struktura saradnje i koordinacije između policije i tužilaštva;

(e) doprineti jačanju saradnje i koordinacije u celom sudskom procesu, naročito u oblasti organizovanog kriminala;

...

(h) preuzmu druge odgovornosti, samostalno ili uz podršku nadležnih kosovskih vlasti, kako bi se osiguralo održavanje i unapređivanje vladavine prava, javnog reda i bezbednosti, u konsultaciji sa relevantnim agencijama Saveta; i

(i) osigurati da sve njihove aktivnosti poštuju međunarodne standarde što se tiče ljudskih prava i rodnih jednakosti.

UNMIK Uredba br. 2004/02 o Sprečavanju pranja novca i povezanih krivičnih dela

34. Odeljak 2. UNMIK uredbe br. 2004/02 o ovlašćenju Centra za finansijske informacije glasi, za njihov relevantni deo, kao što sledi:

Centar za finansijske informacije (čitaj "Centar") je ovim putem osnovan unutar Stuba policije i pravosuđa. Finansiraće se od kosovskog konsolidovanog budžeta. Šef centra će biti imenovan od strane specijalnog izaslanika generalnog sekretara na preporuku zamenika specijalnog izaslanika generalnog sekretara za policiju i pravosuđe. Centar će podnositi izveštaje svakog kvartala zameniku specijalnog izaslanika generalnog sekretara. Sastav i struktura centra će biti određeni administrativnim uputstvom.

UNMIK Uredba br. 2001/36 o kosovskoj civilnoj službi

35. Relevantni odeljci UNMIK uredbe br. 2001/36, u skladu sa izmenama i dopunama Uredbi br. 2006/20 i 2008/12, o kosovskoj civilnoj službi glasi, kao što sledi:

Odeljak 1. Definicije

(a) "Civilni službenik" znači bilo koji radnik sa radnim ovlašćenjem, koji je plaćen od strane kosovskog konsolidovanog budžeta, izuzev za:

...

Odeljak 6. Kodeks ponašanja

Civili službenici se obavezuju kodeksom ponašanja u civilnoj službi, koji je priložen kao Aneks ovoj uredbi, ili sličnom drugom kodeksu ponašanja u civilnoj službi koji se naknadno može odobriti odlukom Vlade.

Odeljak 10. Funkcije (nezavisnog nadzornog) odbora

10.1 Odbor će:

(a) Saslušati i doneti odluke o žalbama poslodavnih vlasti u skladu sa odeljkom 11 trenutne uredbe;

(b) Odrediti, u skladu sa odeljkom 12 trenutne uredbe, da li su naimenovanja civilnih službenika na nivoima šefova odeljenja urađena u skladu sa principima predstavljenim u odeljku 2.1 trenutne uredbe;

...

Odeljak 11. Žalbe

11.1 Državni službenik koji je oštećen odlukom organa za zapošljavanje u suprotnosti sa principima iznetim u članu 2.1 ove Uredbe može da uloži žalbu na tu odluku Odbora, u skladu sa odredbama ovog odeljka. Svaka takva žalba će biti saslušana od strane komisije sastavljene od troje (3) članovakomisije, koji će reagovati za Odbor u vezi sa žalbama koje su im dodeljene.

...

11.3 Gde je odbor uveren da sporna odluka krši principe iznete u odeljku 2.1 ove Uredbe, naložiće odgovarajući pravni lek pisanom odlukom i uputiće nalog stalnom sekretaru ili glavnom izvršnom rukovodiocu organa za zapošljavanje o kome je reč, koji će biti odgovorni za sprovođenje saglasnosti sa redom organa za zapošljavanje.

11.4 Kada se organ za zapošljavanje o kome je reč ne pridržava odluke ili naloga Odbora, Odbor će obavestiti o tome Skupštinu, koja će proslediti izveštaj odbora Premijeru Kosova.

...

11.6 A Odluka odbora čini konačnu administrativnu odluku koja je pod pravnim pregledom u skladu sa zakonom koji je na snazi.

Administrativno uputstvo 2003/02, sprovođenje Uredbe br. 2001/36

36. Odeljak 33. Administrativnog uputstva 2003/02 obavezuje organ za zapošljavanje da osnuje jedan odbor za žalbe:

Odeljak 33. Odbor za žalbe

33.1 Svaki organ za zapošljavanje će osnovati jedan odbor za žalbe kako bi ispitao žalbe civilnih službenika protiv odluka disciplinske komisije i žalbi na upravu vezano za :

(a) disciplinske odluke vezano za civilne službenike;

...

(g) Prekid zaposlenja civilnih službenika;

(h) Diskriminacije ili uznemiravanja; i

(i) Druge pritužbe o praksama upravljanja ili internim operacijama organa za zapošljavanje na koje je skrenuta pažnja Odboru za žalbe od strane civilnog službenika.

33.2 Odbor za žalbe će biti multi-etničkog sastava, rodno izbalansiran i sastavljen od dva (2) stalna člana i jednog trećeg člana koji će biti imenovan od strane organa za zapošljavanje posebno za svaki slučaj od strane organa za zapošljavanje. Članovi će biti viši civilni službenici organa za zapošljavanje. Jedan (1) od dvoje (2) stalnih članova će biti postavljen da predsedava odborom. Odredbe odeljka 7.3 ovog uputstva će, *mutus mutandis* biti praćene u svim slučajevima gde je izuzetak od raznovrsnosti principa tražen da se uradi.

33.3 Član odbora za žalbe ne sme biti član disciplinske komisije organa za zapošljavanje.

33.4 Bilo koji član odbora za žalbe koji možda ima sukob interesa u određenom slučaju će se lično povući i organ za zapošljavanje će imenovati drugog člana za posebno taj slučaj.

33.5 Odbor za žalbe će imati sledeće funkcije:

(a) U slučaju žalbe protiv odluka disciplinske komisije:

(i) da odluči da li ima *prima facie* osnova kako bi se prihvatila žalba protiv odluke disciplinske komisije;

(ii) Ukoliko žalba bude prihvaćena, da odluči da li je to opravdano ili ne, nakon provere dokaza i saslušanja zainteresovanih strana; i

(iii) U slučaju da se žalba smatra opravdanom da se proslede nalozi za pružanje odgovarajuće pomoći podnosiocu žalbe; i

(b) U slučaju drugih vrsta žalbi koje se odnose na odeljak 33.1:

(i) Da se pruži mogućnost za pružanje dokaza i saslušanje stranaka;

(ii) Da se odluči da li je žalba opravdana ili nije; i

(iii) U slučaju da se žalba smatra opravdanom da se odluči o pravnom leku koji se treba obezbediti i od koga.

33.6 Odbor za žalbe će što je pre moguće završiti saslušanja vezano za slučaj u roku od trideset (30) dana od njihovog prijema.

...

Zakon br. 3/L-192 o Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu na Kosovu

37. Zakon br. 3-L-192 je usvojen 15. jula 2010. god. Njegov član 14. glasi:

“ Oštećena strana, koja tvrdi da je odluka doneta od strane Upravnog odbora nezakonita, može da uloži žalbu na odluku Odbora pokretanjem upravnog spora pred nadležnim sudom u roku od trideset (30) dana od dana dostavljanja odluke.

Pokretanje upravnog spora ne odlaže izvršenje odluke Odbora”.

38. Član 23. ovog zakona glasi:

“Nakon stupanja na snagu ovog zakona, UNMIK uredba 2008/12 koja zamenjuje i dopunjuje UNMIK uredbu 2001/36 o civilnoj službi na Kosovu će biti zamenjena.

Ova zakon će stupiti na snagu petnaest (15) dana nakon objave u Službenom Glasniku Republike Kosovo.”

39. Zakon stupio na snagu 30. avgusta 2010. god.

ZAKON

I. TVRDNJA O KRŠENJU ČLANA 6 § 1 I ČLANA 1 PROTOKOLA BR. 1 EVROPSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I OSNOVNE SLOBODE

40. Podnosilac žalbe tvrdi kršenje člana 6 §1 Konvencije (pravo na pošteno suđenje).
41. Šta više, u suštini, on se žali pod članom 1. Protokola br. 1 u Konvenciji (pravo na mirno uživanje u svojoj imovini) da on nije niti vraćen na svoje radno mesto nakon konačne odluke NNO-a niti mu je data nadiknada, u skladu sa tom odlukom, za materijalnu štetu koju je pretrpeo zbog otpuštanja.
42. Relevantne odredbe konvencije glase kao što sledi:

Član 6. Pravo na pravično suđenje

U određivanju njegovih civilnih prava i obaveza (...) svaka osoba ima prava na pravično i javno saslušanje u razumnom vremenskom roku od strane nezavisnog i nepristrasnog suda koji je osnovan zakonom ...

Član 1. (Protokol br. 1) Zaštita imovine

“ Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na neometano uživanje u svojoj imovini. Niko ne može biti lišen svoje imovine osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne utiču na pravo države da primenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulisala korišćenje imovine u skladu s opštim interesima ili da bi obezbedila naplatu poreza ili drugih dažbina ili kazni.”

...

Prihvatljivost

43. Pre nego što se žalba razmotri o svojim zakonskim osnovama, Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su predstavljeni u Pravilu 29. njihovih PP.
44. Žalba je podneta komisiji 08. septembra 2010. god., i tako u roku od tri meseca od kada je komisija bila u stanju da prima žalbe (08. juna 2010. god.).
45. Prema pravilu 25. paragraf 1. komisija može jedino da ispita žalbe vezane za kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata. Izvršni mandat se odnosi na određena pitanja koja se odnose na pravosuđe, policiju i carinu.

46. Komisija beleži da je šef misije potvrdio uključenost EULEX-a u trenutnom slučaju. Prema tome, komisija smatra prikladnim da prihvati da slučaj spada unutar sfere izvršnog mandata EULEX-a.

Osnovanost

Podnesci od strane stranaka

Komentari od strane Šefa misije EULEX-a na Kosovu

47. ŠM nije osporio činjenice koje su predstavljene od strane podnosioca žalbe i ukratko opisane od strane Komisije na osnovu dostupnih dokumenata.
48. On tvrdi da je CFI predat EULEX-u u decembru 2008. godine. Prema tehničkom sporazumu o prenosu CFI-a na jedinicu za finansijske informacije (JFI), i zakon Kosova o sprečavanju pranja novca i finansiranje terorizma, EULEX će preneti ovlašćenja preko CFI-a na JFI dok će zadržati neke izvršne funkcije u skladu sa svojim mandatom.
49. U svojim podnescima ŠM je prihvatio da je član 6 § 1 Konvencije bio primenljiv na okolnostima trenutne žalbe.
50. On je dalje naveo da je konačna odluka od 10. avgusta 2010. god. od strane NNO-a bila konačna administrativna odluka. Bila je predmet pravnog razmatranja u skladu sa zakonom koji je na snazi. To razmatranje je otpočeto od strane CFI-a i slučaj je bio na čekanju kod Opštinskog Suda u Prištini.
51. U njihovom zahtevu za razmatranje CFI je naveo da je NNO prekršio pravila postupka i pogrešno primenio zakon. Dalje je bilo tvrdnji da NNO nije pravilno utvrdio činjenično stanje slučaja podnosioca žalbe. CFI je zatražio da odluke koje je doneo NNO treba proglasiti ništavnim i da se odluka da se raskine ugovor o zaposlenju podnosioca žalbe podrži.
52. ŠM je priznao da sudski postupak nije sprečio sprovođenje konačne odluke NNO-a, naredivši vraćanje podnosioca žalbe na svoj položaj.
53. Međutim, u svojim dodatnim podnescima od 26. aprila 2011 ŠM je tvrdio da je Zakon br. 03/L-192 o Nezavisnom nadzornom odboru za civilne službe Kosova, koji zamenjuje UNMIK uredbu i reguliše relevantna pitanja ne može se primeniti na slučaj podnosioca žalbe. Odluka NNO-a, kao što je pomenuto u samoj odluci, donetoj u skladu sa UNMIK Uredbama dok je Zakon o kome je reč stupio na snagu 31. avgusta 2010. god.
54. Takođe je tvrdio da CFI smatra da bi vraćanje podnosioca žalbe na posao bilo u suprotnosti sa javnim interesom, na štetu budžeta Kosova i zaštitu tajnosti poverljivih podataka prikupljenih od strane

CFI-a. Ovo su bile osnove na kojima je CFI doneo odluku da se ne vrati podnosioca žalbe na svoje radno mesto, nego da privremeno stopira izvršenje odluke NNO-a, sa ciljem da se zaštiti poverljiva dokumentacija i informacije. CFI je smatrao da vraćanje na posao nije bilo obavezno u ovoj fazi i odlučio da sačeka ishod sudskog postupka.

55. ŠM je ostavio Komisiji da odluči da li su osnove pokrenute od strane CFI-a bile dovoljne da opravdaju njihovu odluku da se izvrši odluka data od strane NNO-a.
56. ŠM je potvrdio da ta odluka nije bila izvršena. Međutim, on smatra da odbijanje da se to i uradi nije uzrokovalo kršenje člana 6. Konvencije pošto je odluka trenutno u razmatranju od strane Suda.
57. Što se tiče podnosioca žalbe pod članom 1. Protokol br. 1. Konvencije, ŠM je naveo da "žalba" može da konstituiše "posedovanje" u smislu pomenutog člana ukoliko je dovoljno osnovana kako bi se primenila. On se pozvao na presudu Evropskog Suda za ljudska prava u slučaju *Burdov protiv Rusije*, br. 59498/00, ECHR 2002-III.
58. Međutim, ŠM smatra da Član 1. protokol br. 1. nije prekršen u trenutnom slučaju zato što je konačna administrativna odluka pod pravosudnim razmatranjem i primena iste bi bila u suprotnosti sa javnim interesima, Kosovskim budžetom i zaštitom poverljivosti podataka CFI-a.

Komentari od strane podnosioca žalbe

59. Podnosilac žalbe je tvrdio da je činjenica da nije bio vraćen na njegovo radno mesto niti mu je isplaćena njegova plata bez obzira na konačnu administrativnu odluku, u tom smislu njegova prava su prekršena.
60. On je takođe izjavio da je EULEX prekršio zakonodavstvo zato što nije uspeo da primeni konačnu administrativnu odluku i zato što ga je neopravdano optužio bez obezbeđivanja dokaza. On se nadovezao na član 14. Zakona br. 3/L-192 (vidi paragraf 37. gore) pod kojim otpočinjanje administrativnog spora ne treba da stopira izvršenje odluke NNO-a.

Procena komisije

Generalni principi člana br. 1. Protokola br. 1. Konvencije

61. Svaki pojedinac može da se pozove na povredu člana 1. Protokola br. 1. u onoj meri u kojoj su osporene odluke u vezi s njegovim "posedovanjem" unutar smisla ove odredbe. "Posedovanje" može biti ili "postojeće posedovanje" ili imovina, uključujući žalbe, u pogledu kojih podnosilac žalbe može da tvrdi da on ili ona imaju makar "legitimno očekivanje" dobijenog efektivnog uživanja u pravu na imovinu (vidi ECHR, *J.A. Pye (Oxford) Ltd i J.A. Pye (Oxford) Land Ltd protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [GC], br. 44302/02, § 61, ECHR

2007-X; *Maltzan i ostali protiv Nemačke* (dec.) [GC], br. 71916/01, 71917/01 i 10260/02, § 74 c, ECHR 2005-V; *Kopecký protiv Slovačke* [GC], br. 44912/98, § 35 c, ECHR 2004-IX)

62. Koncept “posedovanja” u prvom delu člana br. 1. Protokola br. 1. ima autonomno značenje koje nije ograničeno na vlasništvo fizičke robe i nezavisno je od formalne klasifikacije u domaćem zakonu: određena druga prava i interesi koji sačinjavaju imovinu mogu se takođe uzeti u obzir kao “prava na imovinu”, i stoga kao “posedovanja” u svrsi ove odredbe. Pitanje koje bi trebalo da se ispita u svakom slučaju jeste da li su okolnosti slučaja, uzete u celini, poverene na naslovu podnosioca žalbe na značajnom interesu koji je zaštićen Članom br.1. Protokola br. 1. (vidi, između mnogih drugih vlasti, ECHR, *Öneryıldız protiv Turske* [GC], br. 48939/99, § 124, ECHR 2004-XII; *Anheuser-Busch Inc. protiv Portugala* [GC], br. 73049/01, § 63, ECHR 2007-I; *Broniowski protiv Poljske* [GC], br. 31443/96, § 129, ECHR 2004-V; *Beyeler protiv Italije* [GC], br. 33202/96, § 100. ECHR 2000-I).
63. Ne može se reći da se legitimno očekivanje može desiti kada postoji spor prema pravilnom tumačenju i primeni domaćeg zakona i podnesci podnosioca žalbe su naknadno odbijeni od strane nacionalnih sudova (*Anheuser-Busch Inc. protiv Portugala*, gore citirano, § 65; *Kopecky protiv Slovačke*, gore citirano, § 50).

Primena opštih principa u trenutnom slučaju

64. U meri u kojoj je podnosilac žalbe oslonio u suštini na član 1 Protokola 1 Konvencije i u meri u kojoj bi se moglo razumeti da je bio mišljenja da je odluka NNO-a stvorena za njega bilo za sredstva ili legitimna očekivanja da uživa u svojoj imovini u smislu ove odredbe, komisija je razmatrala istu na sledeći način.
65. Komisija napominje, pre svega, da u ovom slučaju razlika mora da se napravi između tvrdnji podnosioca žalbe da se odluka o prekidu njegovog ugovora koja datira od 28. januara 2010 proglašuje nezakonitom, nevažećom, kao i pitanja koja su nastala u vezi sa neizvršenjem odluke NNO-a od 10. avgusta 2010.
66. U pogledu na odluku koja datira od 28. januara 2010. God., Komisija navodi da je CFI sama iskoristila svoje pravo da traži sudski pregled te odluke i navodi da je to pitanje na čekanju pred nadležnim sudovima. Pošto je žalba podnosioca žalbe u pogledu odluke koja datira od 28. januara 2010. god. još uvek pod sudskim pregledom, a čiji ishod ostaje da se vidi, bilo bi prerano za Komisiju da reši ovaj element žalbe u ovom trenutku. Prema tome komisija ne može da prihvati da u ovom pogledu podnosilac žalbe ima trenutno žalbu koja spada unutar sfere pojma “legitimnog očekivanja”, koja je zaštićena članom 1. Protokola br. 1. Konvencije.

67. Međutim, u pogledu na neizvršenje odluke NNO-a koja datira od 10. avgusta 2010. god., Komisija zapaža da ta administrativna odluka je bila konačna.
68. U svojim početnim podnescima Šef Misije je priznao da otpočinjanje sudskog pregleda nije sprečilo izvršenje te odluke. Prema tome Komisija smatra da ova odluka koja datira od 28. avgusta 2010. god., stvara na jednom delu podnosioca žalbe legitimno očekivanje da će ta odluka biti izvršena pre konačnog utvrđivanja zakonitosti raskida ugovora podnosioca žalbe, a koji će biti određen sudskim pregledom u dogledno vreme.
69. Do sada ŠM je tvrdio, u njegovim kasnijim podnescima, da nije bilo obavezno da se odluka od 10. avgusta 2010 ispoštuje, komisija će se baviti ovim pitanjem sa stanovišta zakonitosti neuspeha da se izvrši.
70. Komisija nalazi da u okolnostima slučaja uzetog u obzir u celini, podnosilac žalbe se može smatrati da je stekao, pod odlukom koja datira od 10. avgusta 2010. god., značajan interes zaštićen članom 1. Protokola br. 1. Konvencije.
71. Komisija ponavlja da je prvi i najvažniji zahtev člana 1 Protokola br 1 da bi svako mešanje javnih organa u neometano uživanje imovine trebalo da bude u skladu sa zakonom: druga rečenica prvog paragrafa odobrava lišavanje imovine samo "pod uslovima predviđenim zakonom" a drugi stav priznaje da države imaju pravo da kontrolišu korišćenje imovine tako što sprovode zakon (vidi ECHR, *Bivši kralj Grčke i ostali protiv Grčke* [GC], br. 25701/94, §§ 79 i 82, ECHR 2000-XII).
72. Član br. 1. Protokola br. 1. takođe zahteva da, lišavanje imovine u svrhe ličnog ili javnog interesa i nastavak legitimnog cilja bude ostvaren tako što će, srazmerno razumnim sredstima težiti ka cilju koji je tražen da se ostvari (vidi, ECHR, između ostalih organa, *Jahn i ostali protiv Nemačke* [GC], br. 46720/99, 72203/01 i 72552/01, §§ 81-94, ECHR 2005).
73. Član 1 Protokola br. 1 takođe zahteva da bilo koje mešanje treba da bude srazmerno razumno cilju ka kome se teži da se ostvari (vidi *Jahn i ostali protiv Nemačke* [GC], br. 46720/99, 72203/01 i 72552/01, §§ 81-94, ECHR 2005-VI). Stoga, određeno mešanje mora da postigne "pravičan balans" između prohteva generalnog interesa zajednice i zahteva zaštite osnovnih prava individua. Neophodna ravnoteža neće imati uticaja kada osoba o kojoj je reč snosi individualni i prekomerni teret (vidi *Sporrong i Lönnroth protiv Švedske*, 23. septembar 1982. §§ 69-74, Serije A br. 52).
74. Šta više, princip "dobre uprave" zahteva da kada je pitanje od opšteg značaja rizično, na javnim vlastima je da deluju blagovremeno, na prikladan način i sa krajnjom istrajnošću (vidi ECHR, *Beyeler protiv*

Italije, gore citirano, § 120, i Megadat.com S.r.l. protiv Moldavije, br. 21151/04, § 72, 08. april 2008.).

75. U vezi sa tim, komisija navodi da direktor CFI-a, koji je radio po savetu koji dolazi od EULEX-a, sprečio je podnosioca žalbe da se ponovo vrati na posao nakon konačne odluke kojom je NNO-a naložio da se on vrati na svoje radno mesto. Istom logikom, odlučeno je da se ne pridržavaju donetoj odluci NNO-a do te mere da je naloženo da se plata podnosioca žalbe koju je imao pravo da primi od 28. februara 2010. god. pa nadalje isplati.
76. Komisija je mišljenja da je odbijanje pridržavanja odluci NNO-a dovelo do mešanja u prava podnosioca žalbe na mirno uživanje u njegovoj imovini.
77. Sledeća stvar koja se treba uraditi jeste da se ispita da li je odluke doneta u skladu sa zakonom, u službi javnog interesa i da li je uzrokovala pravičan balans između interesa zajednice ili interesa podnosioca žalbe.
78. Što se tiče zakonitosti odluke da se ne povinuje odluci NNO-a od 10. avgusta 2010, Komisija primećuje da se podnosiocu žalbe nije dao nikakav pisani razloge za to.
79. Dalje je napomenuto da u svojim podnescima ŠM nije dao objašnjenja, koje se odnose na konkretne činjenice ovog slučaja, zbog čega bi vraćanje podnosioca žalbe u skladu sa odlukom NNO-a ugrozilo interese službe. Isto tako, nije dokazano da je podnosilac žalbe ikada bio informisan o takvoj činjeničnoj osnovi, bilo usmeno ili pismeno.
80. U ovom kontekstu, dalje je navedeno da nije bilo argumenata predstavljenih od strane ŠM-a kako bi pokazao da je ovo odbijanje imalo zakonskih osnova i da nije bilo konkretne odredbe iz zakona na koju se ovo odnosilo.
81. Samo takve pismene osnove te odluke, koje jasno pokazuju zakonsku osnovu za to sa napomenom na konkretne činjenične okolnosti slučaja bi dovele moguću objektivnu *post-hoc* procenu o tome da li je odluka u skladu sa zahtevima zakonitosti.
82. Imajući u vidu odsustvo zbog sporne odluke i da se propust da se ukaže zakonska odredba koja bi se mogla protumačiti kao osnova za to, Komisija nalazi da je osporeno ometanje u pravo podnosioca žalbe na mirno uživanje u svojoj imovini, u obliku „legitimno očekivanje“ ne može smatrati „zakonitim“ u okviru značenja člana 1 Protokola broj 1.
83. Ovo zapažanje čini nepotrebnim da se ispita da li je mešanje bilo u javnom interesu i da li je pravičan balans imao uticaja između zahteva opšteg interesa zajednice i zahteva zaštite osnovnih prava pojedinca.

84. Prema tome bilo je kršenja člana 1 protokola br. 1 konvencije.

Opšti principi člana 6. Konvencije i njihova primena na trenutnom slučaju

85. Komisija dalje zapaža da su odluke o osnovanosti slučaja podnosioca žalbe, do sada, bile date od strane disciplinskog odbora osnovanog unutar CFI-a, a nakon toga od strane NNO-a.

86. Navodi se u podnesku podnosioca žalbe da nije postojao organ za žalbe koji bi saslušao žalbe civilnih službenika povodom disciplinskih pitanja i pitanja zaposlenja unutar CFI a što je trebao da bude slučaj u skladu sa administrativnim uputstvom 2003/02, koje sprovodi uredbu br. 2001/36. Komisija smatra da da bi bilo poželjno ukoliko bi takav organ bio stvoren u CFI-u u skladu sa zahtevima pomenute uredbe. Međutim, nije neophodno za komisiju da zauzme stav, u okolnostima trenutnog slučaja, da li je neuspeh od strane EULEKS-a da oformi isti, kao takav, ravno kršenje člana 6 § 1 Konvencije.

87. Komisija ponavlja da nije u suprotnosti sa članom 6 § 1 Konvencije da da ovlašćenje administrativnim organima da odlučuju o građanskim pravima i obavezama, pod uslovom da njihove odluke podležu naknadnim kontrolama od strane „suda“ koji ima punu nadležnost (vidi, između mnogih ovlašćenja, ECHR, *Nowicky protiv Austrije*, br. 34983/02, § 41, 24. februar 2005.). Niti je obavezno za organe koji zapošljavaju osobe koje uživaju status civilnih službenika da osiguraju, u internim postupcima vezano za pitanja koja se tiču zaposlenja, karijere i otpuštanja, pune proceduralne garancije te odredbe i prvo-stepeno ili čak drugo-stepeno određivanje takvih slučajeva od strane organa koji rade u skladu sa zahtevima koje “sud” unutar značenja člana 6 § 1 Konvencije mora da ispuni, pod uslovom da je žalba protiv njihove odluke naknadno dostupna.

88. Ipak, pitanje pravičnosti sudskih postupaka kojima se sprovodi pregled administrativnih odluka treba biti ispitan ali ne u apstraktnom pogledu, nego na osnovu slučajeva pojedinačno kada se postupci završe. Već je bilo navedeno da su u trenutnom slučaju postupci vezano za prekid ugovora o zaposlenju podnosioca žalbe još uvek na čekanju pred sudovima.

89. Dakle, tvrdnje podnosioca žalbe o nepravičnosti postupka su preuranjene i moraju se odbaciti kao očigledno neosnovan u smislu Pravila 29, Pravitnika o radu Komisije

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA, U VEĆINI

1. *Proglašava* žalbu u pogledu na član 1 protokola br. 1 Konvencije prihvatljivom a ostatak žalbe neprihvatljivim;
2. *Smatra* da je došlo do povrede člana 1 Protokola broj 1 uz Konvenciju;
3. *Smatra* prikladnim, u pogledu na svoja gore pomenuta zapažanja činjenica i zakona, da uradi preporuke šefu misije; i
4. *Preporučuje* Šefu misije da preduzme sledeće postupke:
 - Trebalo bi da se uradi jedna izjava kojom se potvrđuje da su okolnosti slučaja dovele do kršenja prava podnosioca žalbe a što je pripisano postupcima EULEX-a tokom sprovođenja svog izvršnog mandata; i
 - Trebalo bi da se preduzme ispitivanje određenih mera koje bi Šef misije mogao da preduzme kako bi stavio tačku na otkriveno kršenje u slučaju.

Šef misije se poziva da obavesti Komisiju o merama koje namerava da preduzme u pogledu na ovu odluku koja datira od 08. avgusta 2011. godine.

Pored toga, ŠM se poziva da obavesti Komisiju i podnosioca žalbe o merama koje su preduzete, i o rezultatima koji su proistekli, do 31. novembra 2011. godine.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Antonio Balsamo
Predsedavajući komisije